

ယခု မြန်မာပြန်မှာ ပထမဆုံး အကြိမ် မူကို လက်ရင်းထား၍ ပြန်ဆို ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ စာအုပ် ထုတ်ဝေပေးသော ဘဝတက္ကသိုလ် စာပေမှ အန်ကယ် ဦးနေဝင်းကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

တော်ကောင်းမင်း
၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလ။

ဇာတ်ကောင် ပါးစပ် ငှား၍သော် လည်းကောင်း ပြောခဲ့လေသည်။ ထိုအထဲ တွင် အရက်နှင့် ပတ်သက်သည့် သူ၏ ဒဿန အမြင် တချို့လည်း ပါဝင် ပေသည်။

အောက်ပါ စာပိုဒ်မှာ ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ကောင် လီတမူတ် ရေးသည့် ဝတ္ထု တစ်ပုဒ်ထဲက သူ့ယောက္ခမ၏ လက်ချာ ကောက်နုတ်ချက် ဖြစ်သည်။ (တစ်နည်းအားဖြင့် ဝတ္ထုရေးဆရာ မော့ယန်က သူ့အမြင်ကို ဇာတ်ကောင် ပါးစပ် နှစ်ဆင့် ငှား၍ ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။)

‘... အရက် သောက်ပြီးတဲ့ အခါ ဘုရားသခင်နှင့် နှလုံးသားချင်း အသက်ရှူချင်း ချိတ်ဆက်မိလိမ့်မယ်လို့ ယူဆတယ်။ ဘာသာတရားတွေမှာ သေရည် သေရက်ကို နာမ် အဖြစ် ရှုမြင်ကြတာဟာ အတော်ကို မြင့်မားတဲ့ သိရှိ နားလည်မှု တစ်မျိုး ဖြစ်တယ်။ အရက်ကို တို့အားလုံးက ရုပ်ဝတ္ထုလို့ မြင်ကြပေမဲ့ မင်းတို့ကို ဆရာ တစ်ခု သတိပေးလိုက်မယ်။ အရက်ကို ရုပ် ဝတ္ထုလို့ပဲ မြင်တဲ့လူဟာ အနုပညာရှင်ကြီး ဖြစ်ဖို့ မလွယ်ဘူးကွယဲ့..’

ဝတ္ထု အဆုံးပိုင်းမှာလည်း ဝတ္ထုရေးဆရာက သူ့ရင်ထဲ ရှိတာတွေကို အရက် မူးအောင် သောက်၍ ဖွင့်အန်ချလိုက်သည့် အလား တရုတ် စာလုံး ရေ သုံးထောင်ကျော်မျှကို စာပိုဒ် မခွဲရုံမျှမက ပုဒ်ဖြတ် ပုဒ်ရပ် တစ်ခုမျှပင် မခံဘဲ တရုတ် ရေးချပစ်ခဲ့လေသည်။

ဤဝတ္ထု ရေးဖြစ်ရသည့် အကြောင်းရင်းကိုလည်း မော့ယန်က သူ၏ ယမကာ ဝါစာတွင် ပြောပြထားပေသည်။

မော့ယန်သည် ယစ်ရှေ့ပြည် ဝတ္ထုရှည်ကို ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် စရေး၍ ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် ရေးသား ပြီးစီးခဲ့သည်။

၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် ဤဝတ္ထု၏ ပြင်သစ် ဘာသာပြန် စာအုပ်မှာ ပြင်သစ် နိုင်ငံက ချီးမြှင့်သည့် Prix Laure-Bataillon စာပေဆုကို ဆွတ်ခူး ရရှိခဲ့ပေ သည်။

တရုတ် ပြည်မကြီးမှ စာရေးဆရာများ၏ ကမ္ဘာကျော် ဖြစ်လာမည့် စာအုပ်များမှာ တရုတ်ပြည်မကြီး၌ ပထမဆုံး အကြိမ် အဖြစ် မထုတ်ဖြစ်တာ များသကဲ့သို့ ယစ်ရှေ့ပြည် ဝတ္ထု စာအုပ်ကိုလည်း ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် တရုတ် ပြည်မကြီး၌ မထုတ်ဘဲ ထိုင်ဝမ်၌ ပထမဆုံး အကြိမ် ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

တရုတ်ပြည်မကြီး၌ ၁၉၉၃ ခုနှစ်ကျမှသာ ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်း ဖြစ်၍ သည့် နောက်ပိုင်းတွင်လည်း ပြင်ဆင် တည်းဖြတ်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သေးလေသည်။

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာ

ယစ်ရှေ့ပြည် ဝတ္ထုသည် လက်ရှိ မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆိုထားပြီး ဖြစ်သည့် မော့ယန် ဝတ္ထုများ အနက် ကောင်းမိတုန်းပေ တိုက်နယ်ကို နောက်ခံ ပြု ထားခြင်း မဟုတ်သည့် ဝတ္ထု တစ်ပုဒ် ဖြစ်သည်။ ဝတ္ထု၏ ဖွဲ့စည်းပုံမှာလည်း တစ်မူ ထူးခြားနေ၏။

ဝတ္ထုထဲတွင် မော့ယန် ဟူသော နိုင်ငံကျော် စာရေးဆရာ ဖန်တီး ရေး ဖွဲ့သည့် စုံစမ်းရေးမှူး တင်းကိုးရ် အဓိက ဇာတ်လိုက် အဖြစ် ပါဝင်သော ဝတ္ထုရှည်၊ ယစ်ရှေ့ပြည် အရက်ချက်ပညာ တက္ကသိုလ်က စာရေးဆရာရူး အရက် ပါရဂူ လီတမူတ်နှင့် မော့ယန်တို့၏ အပြန်အလှန် ပေးစာ ပြန်စာ၊ လီတမူတ်က မော့ယန်ထံ ရေးပို့သည့် ဝတ္ထုများ စသည်တို့ဖြင့် ဇာတ်ပြိုင်ပုံစံ ဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်ထားရာ ပုဂံပြည့်ရှင် နရသီဟပတေ့မင်း ပွဲတော် တည် သည့် ဟင်းခွက် သုံးရာ အလား ထွေပြား စုံလင်လှပေသည်။

ဝတ္ထုရေးဆရာတို့သည် တစ်ခါတလေတွင် အပြင်မှာ မိမိတို့ ပြောချင် သည်များကို ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ကောင် ပါးစပ် ငှား၍ ပြောတတ်ကြ၏။ မော့ ယန်သည်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း ဖြစ်ပေ၏။ မော့ယန်သည် အရက်ကို အကြောင်းပြု၍ သူ့ခေတ် သူ့အခါက လူ့အဖွဲ့အစည်းအပေါ် သူ ခံစား တွေ့ မြင်သည့် ခံစားချက် အမြင်များကို ဝတ္ထုထဲက စာရေးဆရာ မော့ယန် ပါးစပ်က တစ်ဆင့်သော် လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ကောင် ပါးစပ် ငှား၍သော် လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ကောင် ရေးသည့် ဝတ္ထုထဲက